

Előfizetési árak:

Éves ár	6 krt — kr.
6 hónapra	3 „ — „
3 hónapra	1 „ 50 „
1 hónapra	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-téle ház)
ahová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
ahová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiből

A két pótvalasztásos kerület.

A pécsváradi kerületben, mint hírlík, Tost Gyula kormánypárti jelölt, ki Simonfayval pótvalasztásra utaltatott, visszalép. Ez a hír azonban nagyon is magán hordja a valószínűtlenség jelét, s valószínűleg csak kortesfogás akar lenni. Simonfay pártja tehát mindemellett erősen készül a pótvalasztásra.

Szemere Attila, a kisebbségben maradt nemzeti párti jelölt most a következő levelet intézte a pécsváradi kerület ellenzéki választóihoz:

A január 28-iki választás eredménye immáron köztudomású s néhány nap múlva a pécsváradi kerület választóit újra összehívják, hogy a két legtöbb szavazatot nyert jelölt Simonfay János és Tost Gyula urak közül választsák meg az egyiket véglegesen országgyűlési képviselőül.

Nem akarom most ismételni önök előtt a választási küzdelem történetét, melyet nagyobbára úgyis ismernek. Az erőfeszítés, melyet a kormánypárt kifejtett a mód, melylyel szavazatokat szerzett jelöltje számára különösen az utolsó napon, undort és megbotránkozást keltett minden nemesen érző hazafi lelkében s a rövid választási harcz meggyőzhetett mindenkit arról, hogy a főispán úr hangzatos kijelentése Baranyavármegye közgyűlésén, „hogy e megye tisztikara ismeretes arról, hogy a választásoknál semmiféle pressziót nem szokott gyakorolni a választások tisztaságára” — nem egyéb

üres szóbeszédnél, hangzatos frázisnál, mert a pécsváradi járásnak úgy megyei mint állami tisztviselői valóságos rabszolgai buzgalommal fogták magukat a kormánypárti jelölt szekere elé, és nem riadtak vissza semmiféle jogtalanságtól, csak hogy diadalra vihessék a Szapáry-kormány szennyes zászlaját.

Ezek a tények azonban nem lepnek meg ma már senkit. Megszoktuk Magyarországon, hogy nálunk a hatalommal élni nem, csak visszaélni szokás. Bizzunk egy jobb jövőben.

Az én szerepem véget ért. E bucsuzó levelet azokhoz intézem, a kik annyi kísértés közepette kitarotán ragaszkodtak a nemzeti párt zászlajához és az én személyemhez. Fogadják mindannyian hálás és szívből fakadó köszönetemet.

Kérem, tartsanak meg olyan jó emlékezetükben, mint én önöket. Keleten szokás, hogy teljesítik a bucsuzó vendég utolsó kívánságát. Ha rövid ittlétem alatt tudtam pártunknak és az én szerény személyemnek néhány jó barátot szerezni: most, a bucsuzás pillanatában arra kérem őket, vessék latba minden befolyásukat Simonfay János, függetlenségi párti jelölt mellett, dolgozzanak és tegyenek meg érte mindent, hogy ha már a nemzeti párt nem nyerhette meg a kerületet, legalább maradjon az meg továbbra is becsületes ellenzéki kezekben.

A távozó jelölt az, a ki először kiáltja s kéri önöket, hogy kiáltsák vele együtt

Éljen Simonfay János!

a pécsváradi kerület függetlenségi és 48-as képviselője.

Magamat szíves jó emlékezetükbe ajánlva, maradok hazafias üdvözlettel Szemere Attila.

Mi pedig bizunk ennek az ellenzéki s főleg függetlenségi és 48-as kerületnek régi tiszta becsületében, hogy az eddig diadalra juttatott zászlót személyes érdekek miatt, ócska ígéretekért, Judáspénzért el nem hagyja.

A szalántai kerület elveszett a tiszta függetlenségi és 48-as pártra — féltő, hogy el örökre. Befészkelte magát a visszavonás ördöge. A tiszta függetlenségi zászló — a választók éhletlensége miatt — már ott fekszik a sárban, most már csak az van hátra, hogy a függetlenségi zászló testvérjét, a 48-as zászlót is odagázolja mellé.

De jegyezze meg ez a kerület, hogy még sem azt a sárba tiprott zászlót, hanem önmagát gyalázta meg már eddig is; s most még csak az van hátra, hogy még jobban merüljön alá a gyalázat sarában, hogy végkép megutáltassa magát elvhűtlensége, árulása, átkos szakadása, vaksága s buta fanatizmusa miatt.

Hát ide aljasult le a „királyi” nép!

Ha a politikai becsületnek még megmaradt kis részét meg akarja menteni a haza javára; ha már a tiszta függetlenségi és 48-as párt zászlaját veszni hagyta:

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Miért nem lettem én ócskafalvi követ?

— Irta Sulyok Károly. —

Ős nemes család legutolsó sarjadéka vagyok, s egy cseppet sem nagyitok, ha azt állítom, hogy a legrégebb nemes familiák közt az enyim a legrégebb, mert egyik úkapám már a pusztaszeri első országgyűlésen általános föltűnést keltett hatalmas szónoklatával. Teljes jogom volna a kamarási méltóságra is aspirálni, de sohasem voltam a titulusok kedvelője; vizitkártyáimra is csak azért nyomattam oda az ötágú koronás predikátumaimat, hogy mégis módjában legyen bárkinek megkülönböztetni az igazi nemes Ócskaffyt a talmi Ócskafiaktól, akik öt hatos árán jutottak ehhez a historikus névhez. Mert gomba módra szaporodtak el manapság már az Ócskafiak olyannyira, hogy még hajdani árendás zsidók is evel az ősi névvel cserélte föl keleties hangzású Tulpenthal nevét. Hanem az imitáció csak imitáció marad örökre és mégis csak én vagyok az igazi kis- és nagy tőkétleni és ócskafalvi Ócskaffy Alabárd.

Igaz, hogy ősi birtokunk manapság mindössze se több hét karesű szilvafánál, hanem azért

mégis tagja vagyok a nemzeti kaszinónak. Én sem voltam pity-poty ember soha, én is föntartottam ezredéves nevünk sugárzó nimbuszát, mert ősi szokásunkhoz híven igazi magyar nemeshez illőleg hágtam nyakára annak a csekély ötszáz holdnak, ami megboldogult apámtól maradt reám.

Ezek után azt hiszem nem fog csudálkozni azon senki se, hogy egy kora reggelen beállít az ócskafalvi legelőkelőbb polgárokból összevordított küldöttség Andrássy-uti lakásomra és hazafias hangon tartott díkezióban följajulnak részemre az ócskafalvi kerület mandátumát. — Uraim, úgy sirtam meghatottságomban, mint a csecsemő, kit az anyatejtől választanak el s kiugorva ágyamból, sorra csókoltam a deputáció valamennyi tagját s még most is borsószik a hátam, ha rá gondolok arra a penetráns foghagymával kevert pálinkagőzre, ami egyik-másik leendő választóm seprűforma bajusza alól rám özlött. De hát édes Istenem, a haza jobb léteért mindenre képes egy igazi Ócskaffy.

Magától értetődik, hogy e nem várt megtiszteltetést nem utasítottam vissza.

Uraim, voltak-e már önök képviselőjelöltek?... nem, no akkor nem is tudják mi az igazi öröm. Ábrándos lelkem alma végre teljesül, honatya leszek, kinek joga van az ország dolgába is belebeszélni. Képeletemben elvonulának szemeim előtt a párdűzözősök, s mintha valamennyi megszorongatta volna vasmarkával

jobbomat, hogy újra földerül az Ócskaffy név dicsőfénye s újra ott fog ülni a hadverő ösök unokája az ország nagyjainak sorában, hogy boldogítsa nemzetét.

Egy dolog azonban mégis megrontotta tündéralmomat, az t. i., hogy ez idő szerint egy árva bankónak se voltam gazdája, sőt még váltóimat is nehezen prolongálták hitelezőim; kölcsönről tehát ilyenformán szó sem lehetett; miből fedezem tehát azokat az úgynevezett aprólékos választási kiadásokat? De az Ócskaffy ész nem hagyja cserben a gazdáját, mert addig-addig srófoltam a mellényem gombjait, míg végre is csak kipattant koponyámból a bölcs Minerva a gazdag potrohos sarki pék képében.

Igen uraim, Zapletal Krisztián jutott az eszembe, kinek a pudlifőkjában bizonyosan több bankó nyugszik, mint az én zsebemben, mert Krözus hírében állott ez a hájfejtő pék, kinek én személyes ismerőse valék s mint ilyen jó lélekkel elmondhatom róla, hogy nagyon derék úriember ökelme; nevezetesen elnöke a téztafacsarók klubjának, disztagja a Rückwertzkonzentrirung hadastyán egyletnek, lelkes pártoló tagja a szegénygyermekeket fölruházó „Eszemiszom” jótékonycélu asztaltársaságnak s ezeken kívül büszkén verheti mellét mint józsefvárosi háziúr is. Ó magamagát zsemlyegyárosnak tituláztatta, tehát volt benne bizonyos foku büszkeség is, különösen pedig nagy poczakjával imponált, amelylyel szemben — mint a rossz nyelvek

mentse meg legalább annak a másik felét: a 48-as zászlót!

A választás fölött a két jelölt közül nem szabad haboznia a kerületnek. A kerület magát mindig függetlenségi és 48-asnak vallotta, s „idegen isteneket“ nem fogadott el, hogy azokat imádjá. A politikai becsület megtagadásával hagyta cserben ezt a vallását; ezt a piszkos vétket le kell mosnia magáról a kerület tisztessége és a haza java érdekében! Ezt pedig csak úgy teheti, ha a függetlenségi párthoz még legközelebb álló zászlót juttatja diadalra, azt, a melyet Czirer Ákos lobogtat.

A másik párt jelöltje sem függetlenségi, sem 48-as; ha ilyenül mutatta be magát, nem mondott igazat, mert kiadott füzeteiben nem a függetlenségi és 48-as párt programját vallotta magáénak; s ha most ezt vallja magáénak, ismét nem mond igazat, mert csak azért teszi, hogy a függetlenségi elveket valló népet félrevezetve magához édesgesse.

A szándék nem egyenes, ennek érvényre juttatásában nem segédkezhetik egy függetlenségi párti kerület.

Ugy gondolja meg a kerület népe, hogy e választásnál a politikai becsülete forog a kockán. Hát akként vesse a kockát, hogy a becsület fölül maradjon!

Kormányválság. Erről sokat a jelentő hírről értesítik a lapok az olvasóközönséget, a mely szerint az idén nagy kormányválságnak nézünk elébe. Baross, Csáky és Wekerle a „M. K. L.“ szerint kilépnek a kabinetből, Szilágyi pedig belügyminiszteri tárczát venné át. Az aulikus lap szerint: Magyarország már rövid idő múlva új igazságügyminisztert kap. A jelölt Vlássits Gyula dr. egyetemi tanár. A kereskedelmiügyi miniszteriumban pedig még a képviselőház összetulése előtt egy második államtitkár neveznek ki. Hogy ezen érdekes hír, mennyiben való, azt a közel jövő fogja megmutatni.

Baross és Pécs. Ez a két név nem éppen elválaszthatatlan egymástól, mert a legközelebbi jövő megmutatja, hogy Baross neve soha sem is volt igazán összekapcsolva Pécs nevével, annyira, hogy minden nehézség nélkül el ne lehetne ettől választani; de hát most sokat emlegetik együtt e két nevet, különösen Pécsen, ahol már fogadások, jótékony alapítványok történtek az esetre vagy ellenkezőjére, ha Baross pécsi képviselő lenne. A „F. Z.“

úgy értesül, hogy Baross sem Pécs sem Győr mandátumát nem fogadja el, hanem Szombathelyét. Ez a hír, egy végből került a B. H. hasznoló hírével; mindkettő azzal okolja meg ez elhatározást, hogy Szombathelyen az ellenzék győzne, ha Baross azt a mandátumos meg nem tartaná. Van valami igaz a dologban, de van benne egy csomó tájékozatlanság is. Baross csakugyan Szombathelyt fogadja el, de nem azért, mert ha el nem fogadná, ott a függetlenségi párt győzne — hiszen Szombathelyen nincs is függetlenségi párt; hanem azért választja Baross Szombathelyt, mert Radó főispán a végtelenségig ment a Baross elkunyorolásával s kieroszakolta a kormánytól, hogy Barossot ők kapják. Annyi azonban bizonyos, hogy Pécsre egyáltalán nem reflektált Baross, ide is csak azért jött, mert erősen követelték tőle, hogy jöjjön le közénk, amit az utolsó pillanatban kénytelen-kelletlen meg is tett. Bezeg másképp cselekedett Győrrel. De hát e különbség ekkora kiéleítésének egyedül a pécsi szabadelvű párt az oka, mely erőszakoskodva oly kocsiba kapaszkodik, mely nem akarja fölvenni.

A polgármester gratulál. Különös dolgokba ártja magát a mi polgármesterünk, a ki — ha jól tudjuk — egyes egyedül a város közigazgatásának vezetésére s nem holmi országos politikai irányok hivatalos támogatására hivatott személyiség, mely támogatáshoz úton-útfélen odaigért a város közönségének erkölcsi erejét. Már a Baross-banketten föltűnt, hogy Aidinger János kir. tanácsos „mint a város polgármestere“ a „város közönsége nevében“ dikiéziogtatott „nem a miniszternek“, hanem „az embernek“, s miután ott pártlakoma volt, tehát a szabadelvű párti jelöltek. Erre Aidinger, a polgármester, nem kapott megbízatást. Tehette ezt ott mint magán-személy, mint párttag, de nem mint polgármester s éppen nem a város lakossága nevében. De hát ezt még nem vettük annyira zokon; mert hát meglátszott azon az egész beszéden, — mellesleg mondva, a polgármester leggyengébb szónoki produktuma volt, — hogy a zavar, a kétség tetőtökán bizony-bizony jó maga sem tudta, mit is mondjon hát Barossnak. Hanem a polgármester megnyilatkozott másodszer is Aidingerben — és pedig fönt Budán, Szápáry min. elnök előtt. Ott megint mint Pécs város polgármestere Pécs város lakossága nevében tartotta „köteles tisztének“, hogy gratuláljon Szápárynak (!), amért a szabadelvű párt a választások alól „mint győző dicsőségesen került ki.“ Lehet, hogy már úgy önkénytelenül sikamlík ki belőle ez a következetesen előrebocsátott titulus jelzés: „Én, mint a város polgármestere“, meg ez, hogy: „a város összes lakossága nevében“ — mert hát sok dikiéziót elmondott már Aidinger, amiben ez benne volt s ott helyin volt; lehet tehát, hogy ez csak olyan megszokott frázisa a mi polgármesterünk-

ő egy Ócskaffynak, egy igazi eleven országgyűlési követnek lesz az aranyos kis felesége, s miután még a hátralevő szokásos atyai áldáson is keresztüllestünk s leendőbeli apósommal azok iránt a bizonyos választási célokra szánandó apróbb kiadások iránt folytatott titkos konferenciám is szerencsés megoldást nyert volna: a legközelebbi vonattal Ócskafalvára indultam.

Főlöszleges mondanom, hogy itt impozáns fogadtatásban részesültem, mint ahogy már ezt a lapok írni szokták. Midőn Caesar átlépte a Rubikont, a szive tudom nem vert oly hevesen, mint az enyim ezen ünnepeles percekben; hát még mikor meghallottam ezt a fönséges szép kortesnótát:

A Nyekerle azt izente,
Nincs már neki deficitje.
Adót eztán nem fizetünk
Ócskaffy lesz a követünk,
Éljen a magyar!

Édes magyar népem de jó szíved van!... szerettem volna valamennyivel rögtön bruder-schaftot inni.

Estve bankettet tartottunk, amelyen a lelkesedés-csinálásban főkortesem valósággal remekelt s a világért se mulasztotta volna el, hogy minden pohárnál meg ne vivátozzon s utoljára annyira belemelegedett a poharak kultuszába, hogy még a nevemet se tudta egészen kimon-

nek, — de hát ez nem teljes melegség, mert a polgármesternek tudnia kell, hogy mit hol beszél. Szápárynak nem gratulálhatott mint polgármester, sem Pécs városa nevében ahhoz, hogy a szabadelvű párt győzött az országban; mert e kettő annyira távol áll egymástól, annyira, nincs köze egyiknek a másikhoz, hogy csak a visszaélés hozhatja őket egy födél alá. — Mindezeket azon az alapon mondtuk el, hogy a F. Z. szószerint közölvén a polgármester beszédét, abban olvastuk az inkriminált passzust; igaz, hogy ez nagyon ingatag alap, s meglehet, hogy a polgármester nem is úgy mondta azt, a hogy a F. Z. leírta.

HIREK.

— **(A kis főhercegnő keresztelése.)** Salvator Ferencz főherceg és Mária Valéria főhercegnőasszony január hó 27-dikén született leánykáját február hó 2-dikán keresztelték meg. Az újszülött főhercegnő Erzsébet, Mária, Francziska, Karolina és Ignácia nevet kapott. Keresztanyja ő fölsége, a magyar királyné volt. A keresztelőnél jelen voltak: a király, a királyné és a Bécsben tartózkodó összes fejedelmi személyiségek.

— **(Az ideai nagy hadgyakorlatok)** — a mint a „Katonai Lapok“ írják — délnyugati Magyarországon és keleti Galiciában lesznek. A 4. (budapesti) hadtest ütközik össze a 13. (zágrábi) hadtesttel Pécs környékén, a 10. (przemysli) hadtest pedig a 11. (lebergi) hadtesttel a Sztrij völgyében. Mind a négy hadtestet egy honvéd hadosztályal egészítik ki, úgy, hogy a király előtt operáló hadtestek mindegyik három hadosztályból fog állani. Galiciában ezenkívül nagyobb lovassági hadgyakorlatok is lesznek.

— **(A pécsi ügyvédi kamara)** vasárnap d. e. 10 órakor tartotta évi közgyűlését, melynek a következő tárgysorozata volt: Az elnök általános évi jelentése. A kamarai pénztár és ügyvédi segélyalap állapotáról szóló jelentés. A számvizsgáló bizottság jelentése a múlt évi zárszámadásról. Ügyvédi nyugdíjalap létesítése ügyében kiküldött bizottság jelentése. A kamarai lajstromok s a lajstromból töröltek jegyzékének fölolvastatása. A vagyontalan perlekedők részére kirendelt képviselők jegyzékének fölolvastatása s a sorrend igazolása.

— **(Kortes-reverzális.)** Hogy az ambíciójukban túragadott képviselőjelöltek miféle kétségbeesett fogásokhoz nyúlnak néha, arra valóban komikus példával szolgált Vajay István, a szalantai kerület pótválasztásos jelöltje. Vajayról úgy tudja a kerület nagy része, mely eddig nem mellette szavazott, hogy valami fura párthoz tartozik, amely mint párt nem is létezik, s amiről eddig nem tudott az a szegény függetlenségi 48-as választó; hát most megkér-

állítják, — a zsemlyei csupa személyes irigységből törpültek el a minimális nagyság legkisebb fokáig. Teljes boldogságából még csak az egyetlen Anna leánya részére szerzendő vőlegény hiányzott, akinek ha nem is épen bárónak, de okvetlenül ősi nemes család sarjának kellett lennie. Tény ugyan, hogy Anna kisasszony képes fele nem mondható a legszebbnek, mert nagyon hasonlított egy rosszul kistült zsemlyéhez és még ráadásul, mint irigyei rebesgetik fölöle, egy kicsit himlőhelyes is; de mindeme csekély hibákat helyre üti az, hogy mégis csak ő a gazdag Zapletál pék egyetlen leánya, eme körülmény pedig épen elegendő arra, hogy Ócskaffy Alabárd egy közönséges péklányt esetleg feleségül vehessen. Rendes körülmények közt nem reflektáltam volna Anna kezére, de most, hogy előteremtsem azokat az úgynevezett választási kellékeket, most rohanva szaladtam Zapletál házába, hogy megkérjem mielőbb leánya kezét.

Amint előadtam Zapletálnak jövetelem okát és biztos kilátásba helyeztem előtte részemre a mandátumot: ez az eleven hájtömeg majd elolvadt örömeiben és hasára ölelve agyon meg agyon szorongatott s már-már azt hittem, hogy sóspereczet gyűr belőlem, mikor szerencsére Anna kisasszony jövetele megzavarta ezt az érzékeny jelenetet. Higyjék el kérem, a legjobb kovász se kel oly gyorsan, mint amilyen gyorsan megtörtént Annának velem való eljegyzetése, aki máris úszott az öröm mámorában, hogy

dani, hanem egy-két szótagját negligálva egyszerűen csak Ócska Bárd nagyságának titulált.

Én ezalatt pártelnökkömmel ereszkedtem hosszabb beszédbe s úgy tettem, mintha észre vettem volna nevemnek ezt a förtelmes devalvációját. E beszélgetés alatt Petrenczés Malé Menyus eleinte a politikáról értekezett és fényesen meggyőzött afelől, hogy az európai helyzetről talán még a kínai császár sincs oly kitűnően informálva, mint őkelme. Aztán áttért a gazdasági állapotokra, többek közt hogy milyen nehéz manapság az élet, mily csekély a bevétel s hogy az nem áll arányban a sok kiadással, különösen ott, mint például őnála, ahol még eladó lányok is volnának, s hogy mily jót tenne vele az, aki ezeknek legalább csak egyikétől is megszabadítaná az ő gondterhes lelkét, és hogy nem lenne oka senkinek megbánnia tettét, aki az ő leányai közül fog választani hitestársat. Miközben ezeket mondogatta: folyton arczjátékomat tanulmányozá s alighanem fekete felhőket vehetett észre a láthatáron, mert egyszerre elhallgatott, miután jó ideig mindketten hallgattunk volna, egyszerre csak odahajolt hozzám s kerek kijelentette, miszerint csak az esetben számíthatok az ő magas pártfogására, ha lányai egyikét feleségül veendőm, amit annál inkább is módomban lesz megcselekedni, mivel — mint ő tudja — még nőtelen vagyok.

Erre a fatális ajánlatra úgy éreztem, mintha a fejemben egy szélmalom óriási vitorlája fo-

dezték nagy szerénységgel Vajajt, hogy hát minél párti akar ő lenni, mert ő csak olyanra adják a szavazatokat, aki függetlenségi párti. Vajaj a fiatalság készségességével nyomban reverzalist adott az „ő népé”-nek, mely dokumentumban az foglaltatódik, hogy ő (t. i. Vajaj) kijelenti, hogy a függetlenségi párthoz tartozik, hogy e pártnak klubjába betratkozik; ha pedig e körből kilépne, úgy az ő mandátuma semmisnek nyilvánítható. — Nagy mondás, mely azonban nem egyéb mondásnál. De két dolog van e bombasztban. Az egyik az, hogy ha tudva adta ki Vajaj ezt a reverzalist, úgy tudva félrevezette a népet; mert hiszen az ilyen reverzalis már maga semmis; a mandátum érvényességére semmi befolyással nem bír, s a reverzalis kiállítója egyik pártkörből a másikba vándorolhat anélkül, hogy a hajaszála meggömbülne a reverzalis miatt. A másik pedig az, hogy Vajaj csak a korteskedés hevében ugrott bele ennek a nevetséges okiratnak a kiállításába, s ezzel bizonyítványt adott magáról, hogy mennyire ismeri a fiatal törvényhozó jelölt úr a magyar közjogot s a törvényeket. És a politikában s törvényekben ilyen tájékozatlan vállalkozó akar törvényhozója lenni az országnak.

— (Ugron Gábor Baranyában.)

Ugron Gábor holnap — vasárnap — Pécsre jön Czirer Ákos dr. társaságában, hogy innét még az nap kimenjen a szalántai kerület több községébe Czirer érdekében szólni a néphez. Két napot tölt Baranyában a híres parlamenti- és népszónok. Patacs községben vasárnap 8—9 között tart beszédet, Kővágószőlősen 11 óra tájban; délután pedig Pellérdön fog beszélni. Hétfőn Somogy és Püspök-Bogárd községeket látogatja meg. Ugron — itt tartózkodása alatt — a Czirer-ház vendége lesz.

— (Az őrmesterek báljára) a rendezők fölkérték Teinzmann ezredesét a bál védnöknőjeül. Teinzmanné urnő szívélyesen fogadta a küldöttséget s készséggel teljesítette az őrmesterek kérését.

— (A gyanúsított Tettye.) A mi jó Tettye-forrásunkat, mely évszázadok óta híven szolgálja az emberiséget s mióta Pécs épült ide alája, ennek a városnak a lakóit, most azzal gyanúsítják, hogy hűtelen akar lenni régi gazdájához. A F. Z. bocsátotta világgá azt az alarm-hirt, hogy a Tettye-forrás földája a szolgálatot s meglehet, hogy lesz vízvezetékünk, de nem lesz hozzá vizünk. Jámbor ijedelem, melynek semmi alapja nincs. A rémhírre az szolgált, hogy a Tettye-forrás tényleg apadóban van, a mi nem ritka eset; de apadóban van most minden forrás és nem csupán a Tettye, ami annak a következménye, hogy nemcsak a nyár volt

tikkasztó száraz és hosszú, nemcsak az ősz volt föltűnően meleg és csapadék nélkül szükölködő, hanem az ideai tél is teljesen hó hiánya miatt szenved. Több mint félesztendeje tehát semmi sem járult a földalatti víztartók gyarapításához, ellenkezőleg több mint félesztendeje folyton a készből adtak az összes források, köztük a Tettye is. Ez a gyenge félnapos esőzés, amit az ideai hó helyett kaptunk, a föld gyomrában levő víztartók táplálására semmi befolyással nincs, ez ott számításba sem jöhet. Így van aztán, hogy a Tettye-forrás október 10-én 1176 köbméter vizet adott, okt. végén már csak 1040 köbmétert, november közepén 1004-re apadt, majd január elején már csak 785 köbméter vizet adott. Ugyancsak január közepén a püspökmalmi forrás is 77 köbmétert, a Kniffer-forrás 154-et, az összes bálicsi források csak 270 köbméter vizet adtak. Jelenleg a Tettye-forrás 699 köbméter vizet szolgáltat óránként. Ez az apadás azonban csak időleges, amilyen nagyon sokszor előfordult már, — igaz, hogy ily nagy mértékben még nem; de az is igaz, hogy a szárazság sem volt soha ilyen tartós, mely ennyire kiszípolozta volna a föld nedvességét, mint ahogy ezt már jóideje észlelhetjük. Túlzott rémület hát az, hogy a Tettye elhagy bennünket, amint túlzott volna azt hinnünk, hogy többé nem lesz eső, hó, mely a Tettyét ismét megtömi jóféle „pécsi víz”-zel, amelyre most a phylloxera idejében a borivók is, a borkereskedők is kétszeresen rá vannak utalva.

— (A hegyháti kerületbe nem adott a kormány választási költséget.) Említettük, hogy a B. H. szerint a kormány Pécsre 16.000 forintot küldött kortes-célokra s ebből az összegből legtöbb jutott a Hegyhátra, Siklóra és Mohácsra. Illetékes helyről közlik velünk azt, hogy a hegyháti járásban a kormány pénzből egy krajczárt sem vettek igénybe, mert a hegyháti „alkotmányos költségeket” az illetők a maguk zsebjéből fizették.

— (Mócs Gyula Szaniszló) főgimnáziumi tanárt szombaton avatták föl a bölcsészettudományok doktorává a budapesti tudományos egyetemen. A helybeli zirc-ciszterezsi rendű főgimnázium tanárai közül immár a harmadik rendtag nyerte el a doktori diplomát.

— (Megtámadott postakocsi.) A göröcsényi postakocsit már egy ízben kóbor utonállók megtámadták és kirabolták, mire az illető intéző körök elrendelték, hogy ezental csakis fegyveres kíséret mellett történjék a közlekedés. Egy ideig rendesen csendőr kísérte a postakocsit, mi azonban az utóbbi időben elmaradt. Mint bennünket értesítenek vasárnap

este ismét megtámadta két utonálló a pellérdi szőlőknél a védtelen postakocsit, s az egyik úgy ütötte botjával nyakszirten a kocsist, hogy az a lovak közé esett. Ezután a kocsit törték föl, de mielőtt abból valamit ellophattak volna, elillantak, miután a kocsis ezalatt magához tért és pisztolyával feléjük lött, de sikertelenül, minthogy az est sötéte megakadályozta őt a célzásban. A két utonállót a csendőrség erőlyesen nyomozza, a helybeli postafőnök pedig elrendelte, hogy ezental a göröcsényi postakocsit fegyveres kíséret kövesse.

— (A honvédség köréből.) Forberger László pécsi 19. honvéd gyalogezredbeli tartalékos főhadnagy és Egrý Béla dr. tart. hadnagy a szolgálati kötelezettség teljesítése után — saját kérelmükre — a szolgálaton kívüli viszonyba helyeztetek. Ezenkívül Hoffman Sándor pécsi 19. honvéd gyalogezredbeli tartalékos hadnagy a szolgálati illetőleg a véd-kötelezettség teljesítése után a honvédség kötelekéből elbocsáttatott.

— (Gyertyaszentelő ünnepe.) Gyertyaszentelő Bolgogasszony ünnepét városunk kath. templomaiban szokott fénynyel ülték meg. A templomokban mindenütt zenés mise előzte meg a gyertyaszentelést. A domban is nagy számú hívőereg volt jelen az egyházi funkcióknak, melyet Dulánszky Nándor megyés püspökünk végzett fényes kanonoki segédkezés mellett. A szokásos ünnepi szentbeszéd ezuttal elmaradt.

— (Mulatság a táncziskolában.)

Ebben a kis Eldorádóban, a hol a fakadó ifjúság a legnagyobb ambícióval tanulta a drei-és sehsrít művészetét, csütörtökön este záró-ünnepélyt rendezett az ő oktatójuk és mesterrük: Herczenberger József, hogy e kedves saiont befejezettek nyilvánítsa a kis bakfiskék rettentő szomorúságára. De hogy is ne! Mikor a kis leány már valamivel hosszabb ruhát kap, mikor az ő boldog hite szerint már nagy leány lesz; elviszik oda a Herczenberger táncziskolájába, hogy megtanulja azt a kellemes valamit, a mit manapság minden társalgótól megkívánnak: — a tánczot. Kis szíve itt fakad ki először, mint a rózsabimbó, itt gyűl első szerelemre, midőn a hasonkoru Don Juanok körülrajongják. S milyen boldog ilyenkor, mint mosolyog ajka, szeme, mikor ebben a kis rózsakertben karral a karban már végig tudja lejteni a rohampolkát. És minél inkább beletanul e művészetbe, annál inkább közeledik a saion végéhez. Így az idén is most fejezték be a tanulmányaikat, s hogy még egyszer kicseveghessék és kitánczolhassák magukat a fiatal bimbócskák, hát Herczenberger még egyszer egy rózsá-ünnepélyt rendezett és a Farkas-Jónás bandája közreműködésével föllállította a tarka colone-t, mely után folyt a táncz pezsgő jökedv és ártatlan örömei közt egész reggel 4 óráig, midőn utoljára hangzott el az idén a kis bakfiskék ajkairól a keserű: Isten veled! Milyen szép is az a tiszta, ideális gyermekszerelem!

— (A vásároló iparosok figyelme.)

Ujabbán több helyütt az országos vásárokon a kirakodás előft az iparigazolvány előmutatását követelik meg az iparhatóságok. Nehogy annak hiánya miatt a legkellemetlenebb helyzetbe jussanak iparosaink, az ipartestület előljárósága figyelmezteti az iparosokat, hogy iparigazolványaikat mindenkor vigyék magukkal. Azon iparosok pedig a kik a czéhek idejében váltak mesterekké, de mesterlevelüket elvesztették, az ipartestület elnökségénél önálló iparosi minőségüket igazoló bizonyítványokat válthatnak.

— (Vizsgálatok a jogakadémián.)

A helybeli jogakadémia prodirektora már kitűzte a félév végén megtartatni szokott vizsgálatok terminusait. Ez szerint a vizsgálatok folyó hó 5-dikétől 12-dikéig tartanak, s ezek után kezdőnek ismét a beiratások a második felévre.

— (Gemeinde Vorstand Baranyában.)

A Bachkorszakot juttatja eszünkbe néhány baranyamegyei német- és sokacz-ajku község előljárósága. Ezeknek a „derék magyar-embereknek” hiába írja elő a törvény, hogy az állam s a közigazgatás nyelve magyar; ők azért bátorítatva Csáky németesítő rendelete s bizva abban, hogy hiszen Szapáry miniszterelnök is németül konverzál Béccsel hivatalos országos ügyekben, — hát szintén megmaradnak a német szó mellett, s a hüszégházára — a német községekben — ezt írják: „Gemeinde

rogna. Eszembe jutott Zapletál Krisztián és leánya, meg a kondignációs palota, melynek jövendőbeli birtokosaként hittem már magamat, s végül eszembe jutott a sok szép bankó, amit attól a poczakos péktől előre kipumpoltam, s amelyeknek a legutolsó magját ép ma adtam oda a Nebizdrá Jósának.

Képzelnék uraim mit tettem?... minden további habozás nélkül belevágtam Petrenczés Málé Menyus pártelnök úr markába, jeléül annak, hogy ajánlata elfogadtatott.

A választásnak néhány nap mulva már meg kellett volna történnie, s egy szép napon Zapletál beállit Ócskafalvára. A pártelnök bizonyosan valami nagynevű kormányfőruinak nézhetne, mert rögtön sietett magához beszállásoltatni.

Peches ember voltam teljes életemben, mert amitől tartottam, nemsokára be is következett. Ugyanis azalatt, míg én hiveim között apostoloskodtam, a pártelnök bizalmas beszélgetésbe ereszkedve Zapletállal, afelől bátorkodott őt megkérdeni, hogy tulajdonképen minek is köszönheti Ócskafalva ezt a nem várt megtiszteltetést, hogy egy ily nagynevű férfi látogatásának örülhet?

— Semminek másnak — mondá Zapletál — csak épen szemtanuja akarok lenni vöm megválasztásának.

— Vője megválasztásának? — kérdi hosszúra nyúlt arcczal a pártelnök. — Akkor

rossz helyen tetszik járnai, mert Ócskaffy ép a napokban jegyezte el legidősebb leányomat s a választás után meg is tartjuk az esküvőt.

— Meg ám, de majd megmondom, kivel! Hiszen Ócskaffy az én lányomat már akkor eljegyezte, mikor az urat meg a lányát még nem is ismerte, s én adtam neki azt a temérdek pénzt is, amit most magok oly könnyelműn elpocsékolnak!

Mondtak még egymásnak sok cifra dolgot s már-már titlegelik egymást, mikor szerencsére épen beléptem. Szerencsére?... ej dehogya! Mert alig, hogy meglátott Zapletál, rámrohant s bizonyosan kidagasztott volna az árnyék világából, ha ki nem ragad körmei közül Málé Menyus, hogy legalább — mielőtt kiadnám álnok lelkeket — ő neki is legyen alkalma rajtam ökleit megpróbálni s így aztán duettban úgy eldöntettek, hogy testem még maig is tele van folytonossági hiányokkal. Mikor aztán már mindkettőről csurgott a veríték a lázas sietség miatt: azt a keresztény felebaráti szeretetet cselekedték meg velem, hogy a világrét se engedték meg, hogy az ajtó fölnyitásával magamat megeröltessem, hanem közös akarattal kilöktek rajta.

— Nesze kondignációs palota!

— Nesze neked mandátum!

Még maig is a hátamon hordozom pártelnököm eszmapatkóinak a helyét.

Vorstand", a sokaczközsége pedig sokaczul tudatják a világgal, hogy az a községháza. Eddig Olasz, Hidor, Nagy-Budmér és Kis-Budmér községekről hallottuk, hogy ennyire megbecsülik a törvény betűjét és a közigazgatás nyelvét; de bizonyosan van még Baranyában több ilyen derék magyar falu is. Ajánljuk e mákvirágokat az alispán figyelmébe.

— **(Farsang a vidéken.)** Vaiszló és környéke fiatalága január hó 30-án az influenza által meglepett szegény lakosok fölségélyezésére a vaiszlói vendéglő nagytermében tombolával egybekötött zártkörű táncestet rendezett, melyet ellentétben a nagyvárosi fényes bálokkal, külső, úgyszólván lázias egyszerűség és belső hamisítatlan jó kedvtől tündöklő pompa jellemzett. A közönség csekély száma daczára az estély sikerült; s a betegek is áldva fogják emlegetni a jelenlevő hölgyeket, kik lelkes fáradozással csak a tombola-kártyák eladásából körülbelül 40 frt jövedelmet mutathattak föl. — A lányok közül jelen voltak: Bekő Jolánka (Bogád), Hamuljak Gizella, Mathild és Hermin (Daróczy Halma), Heckensmüller Gizella, Kálmán Juliska, Tömör Ilonka. — A fiatal asszonyok közül: Herczenberger Gyuláné (Adelisztyán), Hetessy Károlyné, Mészáros Gyuláné (Zehi), Dr. Schmidegg Zsigmondné, Zárny Miklósné, Zombory Gézané (Velin). — A táncz reggeli 5 óráig tartott.

— **(A pécsi nemzeti kaszinó)** már szétküldte a f. h. 20-án tartandó tánczvizalomra a meghívókat. E tánczvizalom az ideai farsangi multságok egyik legfényesebbjének ígérkezik, a menyinyiben a rendezőség miudant elkövet, hogy az az előbbi évekéhez fényesen sikerüljön. A rendezőség tagjai a következők: Áronffy Rókus dr., Feiler Mihály, Jeszenszky Lajos, Koszits Kamil, Koszits Ákos dr., Kaufer Mór dr., Kaufer Jenő dr., Koroda Pál dr., Lammer Károly dr., Müller János dr., Nick Alajos dr., Nendtvich Andor, Ország Lajos, Porgesz Miksa dr., Peitler Imre, Pintér József dr., Rónaky Kálmán dr., Reeh György, Reeh Dezső dr., Szinkovics Károly, Sonnewend Frigyes dr., Stenge Ferencz, Vágó Ferencz, Zöld Sándor dr. és Zsolnay Miklós.

— **(Katonai segédlelkész.)** Pál József pécesgyházmegyei áldozópap, ozorai káplánt folyó évi február hó 1-jétől számitandó ranggal katonai segédlelkészévé nevezték ki.

— **(Jótékony plébános.)** Németh János nyugalmazott agárdi plébános, a nemes emberbarát, újabban ismét egy nagyszabású alapítványt koszoruzta be munkás, tevékeny és áldásos cselekedeteinek sorozatát. A jótékony áldozópap ugyanis huszezer forintot és egy értékes házat lett le alapítványul egy alapítandó leányiskolára.

— **(Huszárbravour.)** Nemrégiben irtunk egy érdekes huszárbravourt, s most ismét a 10. huszárezred egyik főhadnagyának bravuresetéről írunk. Kozma Ferencz 10. huszárezredbeli főhadnagy ugyanis a múlt hó 22-én öt közhuszárral elindult állomáshelyéről, Siklósról Boszniába. 27-dikén a huszárok Szerajevóban voltak, tehát öt nap alatt tették meg a 400 kmtrnyi utat. Még a legkedvezőbb körülmények közt is szép eredmény ez, annál inkább 10—12 foknyi hidegben, midőn gyakran lábnyi magas hóval és hóföregtelggel küzdve lovagoltak. A huszárok megvárták, míg lovaikat újra megpatkolták, egy kissé megpihentek s 29-kén újra hazaindultak Siklórsra. A p e l báró, Bosznia kormányzója igen szívesen fogadta a huszárokat.

— **(Csendélet az országuton.)** A göresünyi postakocsi megtámadtatásáról már lapunk más helyén irtunk, erre vonatkozólag éppen lapunk zárta előtt kaptunk Baksáról egy levelet, a mely ugyancsak ázsiai állapotokról értesít bennünket, s ezek után nem is csodáljuk, ha a göresünyi postakocsit már többször megállították és kirabolták. Mint baksai levelezőnk írja, valóságos életkérdésről van szó, midőn valaki Pellérdtől Göresünyig indul a szűrkülföldben. A pellérdi szőlőknél ugyanis már hosszabb idő óta rejtőzik két jó madár, a kik az est-homály elkergetésével lesre mennek, s ha magányos kocsival vagy utassal találkoznak, megállítják és ütlegelés után kifosztják, azután pedig gondosan eltűnnek a völgyekben. Így történt ez a multkor a postakocsissal is, de már ezelőtt számos más megnevezhető emberrel is. És a járási illetékes hatóság még mindig nem kerítette kézre csendőrei által a hirhedt

és veszedelmes kóbor suhanczokat, vagy talán vár még, míg egy-két emberáldozatokat fog kerülni, s csak azután igyekszik a személy- és vagyonbiztonság érdekében fegyveres hatalmát igénybe venni?

— **(Táncmulatság Szentlőrinczen.)** A Szentlőrincz és vidéke fiatalága az önkéntes tűzoltó-egylet javára Baranya-Szentlőrinczen a nagyvendéglő termében folyó hó 13-dikán zártkörű mulatságot rendez. A bálbizottság tagjai: Bogyay Lőrincz, Bucsányi Edo, Engel Gyula, Fónay Lajos, Iker János, Kovács Gyula és Szarvassy Zoltán a vidéki családok elszállásáról és egyéb igényeiről is gondoskodtak.

— **(A katonaság élelmezése.)** A honvédelmi miniszter legújabb rendelete értelmében a közös hadsereg és a honvédség legénységének őrmestertől és hasonló rendfokozatu altisztól lefelé, átvonulás alkalmával a szállásadók által kiszolgáltató étkezésért, a katonai (honvédségi) javadalmazásból fizetendő térítési összeget a közös hadügyminiszterrel egyetértő az 1892. évre a következőkben állapította meg: a dunáninneni részeken 19., a duán túli részeken pedig 20.5 krajczár fizetendő. A honvédelmi miniszter egyuttal fölhívta a törvényhatóságokat, hogy a mult évi szeptember hó végeig divó marhahúsokról összeállítandó kimutatást f. évi okt. hó 15-dikéig terjesszék föl.

— **(Hymen.)** Hirschler Ödön alsó-domboriról jegyet váltott Kunfy Emma kisasszonnyal Kaposvárotra.

— **(Halálozások.)** Mandák Gyula Sándor sádsi gyógyszerész folyó hó 2-dikán élte 29-dik évében elhunyt. A fiatal, közszerepben álló gyógyszerész három hét alatt két kis leánykáját temette el s most őt magát ragadta el a halál. Temetése f. hó 4-dikén ment végbe Sásdon, hol nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra. — Pécssett f. hó 4-dikén 76 éves korában elhalt Tretyar Vilmos nyugalmazott csász. és kir. őrnagy János-utca 11. számú házában. — Ugyancsak Pécssett hunyt el hosszas szenvedés után özv. Sey Lajosné szül. Ráth Julia f. hó 3-dikán életének 71. évében. Az elhunytban Sey Lajos, Baranyavármegye főjegyzője és Sey József vasuti tisztviselő, édes anyjukat gyászolják. Temetése pénteken délután 3 órakor ment végbe a király-utcai 17. számú házból.

— **(Járványok Kaposvárotra.)** A difteritis és vörheny nem szűnik Kaposvárotra és megyeszerte pusztítani, úgy látszik a bajnak már se az orvosi tudomány, se a hatósági óvó intézkedések nem tudnak gátot vetni. Az iskolákban folynak ugyan az előadások, de mivel sok tanuló hiányzik naponként az előadásokról, a tanítás nagyon nehéz, mezt az elmaradottakat alig lehet pótolni. Újabban pedig az influenza lépett fel s az öregek közt erősen pusztit. Naponként 6—7 temetés van Kaposváron, s volt nap, amelyen 13 halott feküdt ravatalon.

Választási hóbortok.

Bárbáriában történt. Mikor a mandátumot már elliczitálták, a képviselő úr e szókkal gyürte zsebre az „igazság“-ot: lássa X. úr! e kevés papir nekem 15000 forintomba van. Bizony szép az őszinteség!!

A korteskedésbe muszájból belevegyült a kisbíró is. Meleg szobát, bort fél litert és paprikást vagy 60 krt ígért annak, aki jobbra tér; sőt azt is kidobolta, hogy a takarékpénztár engedje a kamatot... Ha valaki Sylvester napján elegyengeti rétyén a vakondturásokat — abban az évben nem lesz turásos a rétye. A takarékpénztár is nyilván úgy gondolta a kamatelengedést, hogy ha valaki csültörtökön szavazni megy — a z n a p nem fizet kamatot. Mi minden nem jó a — balekfogásra?!

Kortesutján volt a képviselő. Már közeledett a faluhoz. Egyszerre mint valami istennyila tör elő a faluból fehérbe bujtatott lován egy álarozos. A meglepetésében bámoló menet elé érve kardot ránt, s mialatt a kocsiokon ülők nagyokat szepegtek drága életüket féltvén a fura lovagtól, ez összekaszabolta a jelölt zászlóit. Mit volt mit tenni? Ill' a berek nádak erek. Szégyen a futás, de — olykor hasznos...

A választás napján — a marhakocsik is mind — szállítottak. Nagy mester az a Baross — nem hiába kapkodnak utána. Sok százezer forint uszott el a réven — de megkerült valamiske a vámon. Hunczfut zóna! Olcsó az utazás — kivált marhakocsin...

Lehet, hogy ezek a szájról szájra került igazságok csak úgy támadtak a korteskedés hangulatos idejében — mint a legtöbb kortes-évadi pegazus-rugamok — nincs szerzőjük! De az áll, hogy... Rudolf trónörökös is — ki a nép hite szerint még él — künn járt a lélekvásáron. Sokan látták az országban, amint nézte, hogy mit csinálnak az ő jó népével?! Jaj lesz még a kufároknak!...

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Stawenhagen** szerdán itt volt és játszott. Olyan nehéz róla írni és mégis lehetetlen elhallgatni. Stawenhagen művészetét híven festeni szavakban épp annyit tenne mint letilni utánna a zongorához, és megmutatni mit és hogyan játszott. Haugokat betűkkel ecsetelni lehetetlen, s a ki Stawenhagen művészetéről csak halvány, de hű képet akarna adni, annak a tollat oly briliáns művészettel kellene tudnia kezelni, mint a mily genialis a kiváló zongoraművész. Legkönnyeb még külsejéről írni. Azt mondják a valódi művész rüt ember nem lehet, mert genialitása széppé teszi arcát. Stawenhagennél ez teljesen érvényesült; a mily kiváló művész, oly szép férfi, majdnem azt szeretnők írni ifju, s szépsége idalissá válik midőn nyugodtán, előkelően ül a zongorához, hogy elbűvölje hallgatóságát. Beethovennel, a zeneköltők királyával kezdi, neki vannak szentelve az első perczek. Az as-dur sonata első témája hangzik föl, majdem ájtatos bensőséggel. Mily más fölfogás, mint a melylyel mi azt eddig hallottuk elődni. A vátozatok mindegyikében a téma komoly nyugalmas a kíséret meglepő változatosságánál is a régi marad. A scherzóban a bámulatos rugékony rythmika, tisztaság, a gyászinduló ridegsége és a finale könnyed szárnyalásu derült hangulata oly művészi tökélylyel érvényesültek, hogy azonnal tisztában volt mindenki, mikép a mai estén a zongoraművészet terén az emberileg lehető legtökéletesebbet hallja. És még a tiszta klasszikus téren a legkevésbbé érzi magát otthon. Eleven temperamentumánál fogja romantikus irányban éri el művészetének magaslatát. Minden darabról, a melyet játszott, az előadást illetőleg külön-külön széptani fejtegetésbe bocsátkozhatnánk. Majdnem mind ismerős darabok voltak, s mikor hallottuk azokat előadása varázsában, mint ha mind új dolgok lettek volna. Genialis fölfogása oly, általunk még csak nem is sejtett szépségeket hozott azokban fölszínre, hogy mindenki csodálkozó meglepetéssel hallgatta azokat. A hatalmas erő, a legkedvesebb gyengédséggel, a bámulatos vakmerő bravour a csodás egyszerűséggel váltakoztak. Megkapó volt különösen Chopin Polonaisenek és mestere, a Liszt darabjainak eljátszása, kinek külön részletben adott helyet a műsorban. Valódi meghatottság látszott a művészen, midőn a műsor 3-ik részlete elején hangszeréhez ült, hogy a genialis tanítvány zenei áldozatot mutasson be halhatatlan mestere szellemének. De azután hogyan is játszott! A Liszt-féle darabok alatt uralkodó halotti csendet a közönség frenetikus tapsa váltotta föl, mely a 13-ik magyar rhapsodia végén szűni nem akaró tomboló tetszésbe és éltetésbe ment át úgy, hogy a három Liszt-féle darab roppant nehézségeinek játszva leküzdése után, leült újból s reá adásul eljátszott egy Liszt-féle Paganini darabot! A szép számú és intelligens közönség előtt a minapi est felejthetlen marad. A terem azonban csak félig tölt meg, mit a pécsi közönség jobb izlésű része a két orfeumot töltötte meg zsúfolásig. Mindkét helyen Klasszikus est volt. Az egyikben a „Pécsi historiák“-at adták elő világ hírtű művészek, a másikban egy „curs pa i“-hírtű kedvenz komikus temetése volt műsoron.

TANÜGY.

Iskolaszéki ülés volt január 23-án, melyen a most megválasztott iskolaszéki tagok letették az esküt. A tanteszületlek részéről Ro-

zsics Sándor és Marschall Ferencz igazgatók küldettek az iskolaszékbe. Megalakították a tisztviselőkart is, amikor Aidinger János volt elnök — visszalépni szándékozván — az új elnökválasztását titkos szavazás alá boesá-totta; a szavazás eredménye azonban megint az volt, hogy mind a 23 szavazat Aidingerre esett, kit ez alkalommal Bolgár Kálmán szép beszédben üdvözölt s neki köszönetet szavazott eddigi eredményes működéséért. A jelentések közül érdekes az ágostontéri gyermekmenhelyről szóló, mely szerint a múlt esztendő alatt 16358 gyermeket gondoztak az intézetben, amit úgy kell érteni, hogy a naponként gondozás végett beadott gyermekek számának összesítése teszi ki ezt a számos. Napi fizető volt 174, ingyenes étellel 4697, ingyenes étellel nélkül 11,310 gyermek. Buregh iskolaszéki tag kérdést intézett, hogy a gyermekmenhelyben, mely az idegen ajku budaikülváros számára állított föl, milyen a társalgás nyelve s tanulják-e ott a magyarnyelvet? Rozsics igazgató adott erre fölvilágosítást kijelentvén, hogy a magyarnyelvet a gyermekek magyar versek tanulása által játszva tanulják, a társalgás nyelve pedig kizárólag magyar. Marschall szigetikülvárosi igazgató — tekintettel arra, hogy a gyermekmenhely áldásos intézménye nem csak az egyik külvárosban szükséges, hanem épp oly fontos annak a missziója a másik külvárosban is, indítványozta, hogy létesítsen az iskolaszék a szigetikülvárosban is hasonló intézetet. Aidinger elnök helyeselte az indítványt, maga is foglalkozott már e kérdéssel, s azért indítványára Marschallt bizta meg az iskolaszék, hogy a helyre s a módzatokra nézve tegyen javaslatot.

VEGYESEK.

— Akereskedelmi forgalomban levő valamennyi dors-májolajak közül tudvalevőleg a Maager Vilmos-féle rendelik leggyakrabban az orvosok, mert a Maager cég Bécsben majdnem 25 évi fenállása óta a tapasztalat szerint rendszeresen egyelő jószágú és hatással bíró minőséget hoz forgalomba.

A valódi Maager féle dors-májolaj elnyerése céljából tessék a bevásárlásnál arra ügyelni, hogy az üvegen a „Maager“ név be legyen égetve és hogy a czimjegyén, valamint a használati utasításon is a „Maager“ név látható legyen.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

— Igen. Ő Imola hugom vőlegénye. Tudatni akarjuk vele, hogy a leánya teljesen fölépült.

— És ő hazamegy — esküvőre?

— Valószínű.

— Tehát csak jöjjenek utánam, fölvezetem.

Mindig nagyobb alakban meredt előttünk égne a sziklacsúcs, végre aljába értünk. — Mily borzasztó hely volt az! — Egyik felől lejtősen nyult az égbe, mint óriás ujj, míg a másikon függélyesen le volt hasítva és alatta törpe fákkal, tüskés bozóttal benőtt mélység tátongott.

A rút ember arca elsötétült, fölmutatott a csúcsra.

— Ott van, ott ni! Onnét dobta le magát érte az az asszony... Ott sötétednek a mélységben vérfoltjai összezuzott testének... Ne sápadjon el asszonyom — megérdemelte sorsát...

Remegve roskadtam Marcell keblére, mint éles tör hasított szembe e két szó: — megérdemelte sorsát... Asszony volt, férje volt, a ki imádkozta — és mégis mást szeretett... Nem érdemlem-e ezt a sorsot én is?...

Fölnéztem a szédítő magasba és megláttam Alexist. Ott ült egy nagy kővön, körülötte

rajztárcza, fehér papirlapok, a föltámasztott fegyver és vadásztarisnya. Úgy látszik észrevett, mert fölállt és még egy lépéssel közelebb jött az ásitó mélységhez.

Nem mertem mocszani, nem mertem lélekzeni, azt hittem egy sóhajlás a mélységbe dönti...

A rút ember arcán pokoli mosoly futott át. Mókus könnyűségével küszött a csúcson fölfelé, mialatt azt kiáltotta hozzánk.

— Ne fáradjanak ezen a rozg uton. Majd én — leszólitom.

Ajkaihoz tette kezét s harsányan felkiáltott.

— Hej, ifju uram! jöjjen csak le onnét! Ez a fiatal pár magáért jött. Jöjjen csak le az Imola kisasszony — temetésére.

Alexis alakja láthatólag megrázkódott, sietve tett néhány lépést felénk, fölemelte kezét, szólni akart; de az izgatott vigyázatlanságban elvesztette az egyensúlyt, lába megcsuszamlott — és szélesebben zuhant az iszonyu mélységbe.

Irtózatossá sikoltással roskadtam össze, egy dörrenést hallottam és egy gyengébb sikolyt, mintha az enyémet verte volna vissza a viszhang, — aztán sötét lett minden, minden.

Férjem karjai közt eszméltem föl, ki sápadt arccal locsolta halántékomat a kalapjába merített jéghideg vízzel.

Körülnéztem. A keskeny, kanyargós kis úton két pásztorféle ember jött lassan felénk, vállakon egy élettelen emberi alakot emelve — s a merre jöttek hulló vércseppek jelölték az utat.

Marcell kebléhez szorította fejemet, hogy ne lássak, de én kitépve magamat karjaiból, miy az örült rohamtam a hulla felé.

Csalódtam. Nem Alexis volt: Carméla atyját hozták átlőtt szívvvel, halottan.

Midőn a gyűlölt vetélytársat, balsorsa okozóját lezuhanni látta, azt hitte: küldetése be van fejezve, elmehet övéi után pihenni.

— Siessenek! — kiáltott Marcell utánuk. — Hordágyat hozzanak, hátha még él?

És erre a rettentő szóra minden lelkierőm, nyugalomom elhagyott; nem látva, nem hallva semmit futottam a mélységnek, ha Marcell meg nem kapja karomat, nagyon is hamar Alexissel vagyok.

— Térj magadhoz, az Istenért! Itt nem lehet lemenni. Add ide kezdet, majd én vezetek, mert te örült vagy Viola.

Sok keresés után végre találtunk lejtős helyet, de az sűrűn be volt növe bozóttal. Marcell tovább akart keresni alkalmas utat.

— Ne kísérts Istent e lassúsággal! — kiáltottam hevesen, ránéztem és engesztelőleg tettem hozzá: — Lásd édesem, itt minden perc élet-halál fölött határoz.

És egyuttal az eszembe jutott, hogy nekem nincs jogom miatta kétségbeesni; nincs jogom öt siratni: asszony vagyok, a kinek férje van.

Mire leértünk, arcunk kezünk telve volt karmolással, hajam kuszáltan röpködött körül, valóban úgy tűnhettem föl, miut az örült.

Föltaláltuk Alexist. Ott fektült a földön vérző tagokkal, mozdulatlanul.

Ajkaimat szorosan összecsuksuk, hogy ki ne törjön rajta a szívembe nyilálló kínos jajkiáltás. Marcell megvizsgálta az élettelennek látszó tetemet.

— Még van benne élet. — Mondá örömmel. — A szakadások öltönyén arra mutatnak, hogy itt-ott fönnakadt valamiben, különben a fölismerhetlenségig kelleuc összezúzva lennie.

Kapta kalapját és vizért futott.

Midőn elhangzottak léptei, erőm ismét végképen elhagyott, leborultam a piszkos porba:

— Oh jaj, én Istenem! Mindenki meg tud halni, csak én nem, csak nekem nem lehet!

Végre, sokára, megjött Marcell a vízzel. Öröklétnek tetszett nekem az az idő úgy egyedül, a halottnak látszó, vérző tetemmel, — utána a két hegyi lakos, a hevenyészett hordágygyal vállukon.

Marcell arca piros volt és hevült; keble fáradtan pihegett, mint a ki messziről fut. Szó nélkül térdelt Alexis mellé és segített sebeiről a vért lemosni.

— Be kellene valamivel legalább e két legsúlyosabb sebet kötözni, különben elvérezhetik, — mondá Marcell körültekintve. — Az én s a te zsebkendőd elegendő volna szükség esetén, de nincsen mivel reá szorítanunk.

Hirtelen kikaptam Marcell kabátja alól a szijon hordott éles tört, levágtam egy hosszú fűrtöt dús hajamból és odanyújtam neki. Marcell fölsziszszent, de nem szólt; bekötözte vele a sebeket és ráterítve kabátját a hordágyra, ráfektette Alexist.

A két pásztor óvatosan a vállára emelte és megindult a meredek, bozótos uton fölfelé. Mi követtük őket. Midőn fölértünk alig tettünk néhány lépést, előttünk csörgedezett a hegyi patak.

Marcellre néztem, az elpirult.

Vajjon honnét hozhatott ő vizet, hogy oly sokáig elmaradt és úgy föl volt hevülve? — gondoltam magamban.

10.

Az első vadászak, hova Marcell a pásztorokat utasítá, a szerencsétlen öngyilkosé volt; őt nem oda, hanem egyenesen a hullaházba vitték.

Megborzadtam, midőn átléptem a szerencsétlen, kipusztult ház küszöbét. De mit tehetünk? Alexis élt s élve lejjebb szállitanunk nem lehetett. Fölbontottam az egyszerű, de tiszta ágyat, bele fektettük a halotthoz hasonló Alexist s türelmetlenül vártuk az orvos érkezését, kit Marcell a pásztorok által sürgősen hivatott.

Élet? ... halál? ... Ugy éreztem: öröklét, mig azt megtudhatom.

Az orvos megvizsgálta a beteget s azt mondta ha belső zuzódást nem szenvedett folyógyulásához van remény. Aztán újra bekötözte a sebeket, Marcell jegyzőkönyvébe írónal gyógyszert irt föl, kiadta az utasításokat és azzal az igérettel távozott, hogy a rendelvényt ő maga a gyógyszertárba adja s egy nő által fogja a gyógyszert fölküldeni, ki itt maradhat kisegíteni, mivel a legjobb esetben 2 hét mulva lehet a beteget a vendéglőig leszállítani.

Mejött az est, Marcell elment, a cselédnö élelmiszerek után járt; egyedül ültem Alexis ágya mellett, lesve lélekzetét, sóhaját, lesve az orvos által megjövendőlt erős seblázt.

Az nem maradt el. A halotthalvány arc lassankint kipirult, a száraz ajkakon sebesen jött ment a lehellet, egyszerre fölnyitotta szemeit:

— Ki sir, ki sir itt annyira? — pihegte sebesen.

— Senki, — sóhajtam csendesen — ha csak nem ez az én szegény szívem.

(Folytatása köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— A pécsi sertéshizlaldában f. hó 4-én a sertés állomány 291 drb kövér, 590 drb félkövér, 775 drb sovány, 381 drb stüldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 44—47 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 30—33 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukorica 5 frt 70 kr. m.-m., árva 6 frt 30 kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

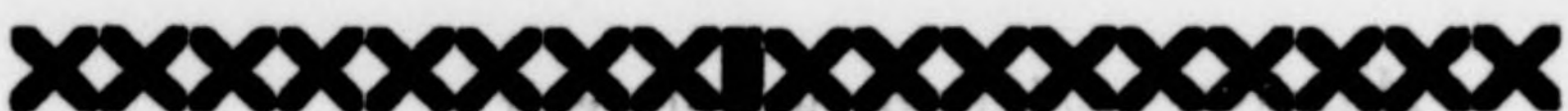
Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi január hó 23-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsáknént számíttatnak.

Buzs) őszi	—	frt	—	frt	—
) tavaszi	—	—	—	—	—
) új	10	30	10	30	—
Kétszeres) ó	—	—	—	—	—
) új	9	70	9	60	—
Rossz) ó	—	—	—	—	—
) új	9	60	9	50	—
Ara) őszi	—	—	—	—	—
) tavaszi	6	70	—	—	—
) új	—	—	—	—	—
Ropcs)	—	—	—	—	—
Bükköny) széna	5	60	—	—	—
Kukoricza) ó	—	—	—	—	—
) új	5	50	5	40	—
Széna) ó	2	40	2	—	—
) új	—	—	—	—	—
Szalma)	2	—	1	80	—

Kínálat: gyenge (mintegy 150 gabonaköcsi volt a piacon).

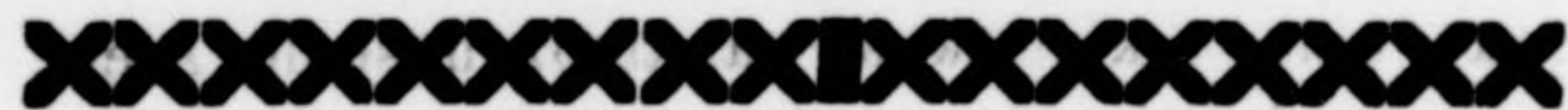
NYILT-TÉR.)*

**Original
SELTERS-VIZ**

Kellemes természetes asztali- és gyógy-víz (Nassau), mely elnyájkásokban jónak bizonyult.

Tessék határozottan „Original” Selters-vizet kérni, mely kupakkal, vignetéval és a dugón „Original” felirattal van ellátva. — Raktáron mindentűt.

Selters vizszállítás Selters-Welburgban (Nassau.)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:**Lakás bérbeadó.**

Pécssett, a központban 4-5 szobából álló elegáns emeletes lakás jutányos áron, azonnal kiadó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindenemű gyomor-bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszer-tárában, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécssett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszer-tárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorsaky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Vay Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Odön gyógyszer.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ház eladás.

Elköltözés végett a Pécssett, kálváriai-utcza 36-ik számu

emeletes ház,

előnyös föltételek mellett, igen jutányos árért eladó.

Az abban levő sütőde, valamint 3 lakás, melyek jelenleg ki vannak bérelve, 8 százalék jövedelmet biztosítanak.

Venni szándékozók forduljanak az ott lakó tulajdonoshoz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Feltűnést keltő újdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintázni és szabni a cs. és kir. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

ezélszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal leányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelvben csak 1 frt 50 kr. Szétküldés naponta kétszer utánvétellel 1 frt 70 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulírott szabadalom tulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, Bécs

II., Untere Donaustrasse 49.

Főraktár Magyarhon részére Budapesten Gottlieb Vilmosnál Andrássy-ut 49. szám alatt.

675. sz.

1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírott városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a tettyei, bárányuti és császárbányákban gyakorlandó

mészaknázási jog

1892. évi április hó 1-től számított három évre 1892-ik évi február 20-án délelőtt 9 órakor Pécs szab. kir. város gazdasági tanács-terében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Felhívtnak tehát haszonbérrelni szándékozók, hogy 50 forint bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb folyó hó 19-én délelőtt 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy pedig a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

A részletes árverési feltételek Herbert János gazdasági tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécssett, 1892. évi február hó 3-án.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3. Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécssett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által ujab és nagyobbított kiadásban megjelent iratot a

*megzavart ideg és
Sexual-rendszer*

gyökeres gyógyítása tanulmányozására. Szabad szállítás borítékban 60 krért, le-
vélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

Csúsz, köszvény, tagszagatás, fejfájás, csipő-
fájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsö-
lés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller“
kérendő.

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécsett, Perczel-(ó-posta)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üveeskocsikban, raktárt tartunk fa és érczkoporsók, valamint sirkoszorukból, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanusított bizalmát továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorkodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk közlésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

van megbizva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
őzv. Hoffman Károlyné, őzv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirtda czim: „Kegyelet“ Pécs.

Van szerencsém a n. t. közönség becses figyelmébe ajánlani

**fog-technikai
műtermemet**

a hol egyes fogak és egész fogsorok arany, platina és kaucsuk foglalványal e legújabb szerkezet szerint elkészítetnek.

Nemkülönben ajánlom magamat

fogak blombirozására

valamint minden e szakmába vágó műveletek elvégzésére.

Girardi József

fog-technikus.
Pécsett, Apáca-utca 19. sz.

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

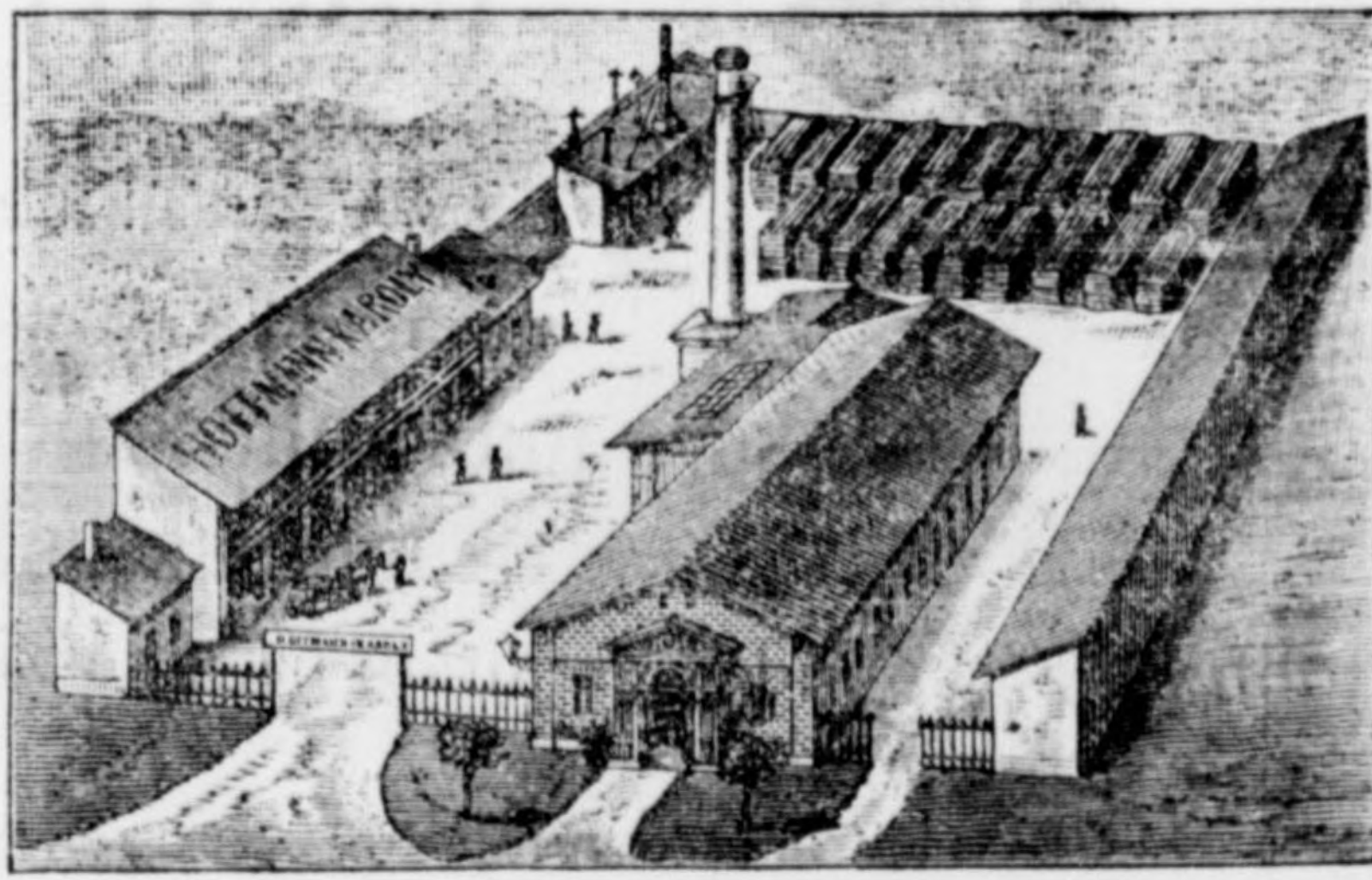
butor-raktára

asztalosárú-gyára

óposta-utca 14. szám.

készít és szállit az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

siklósi-utca 33. szám.

Nagy raktár mindennemű fa- és kárpított butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók	1-25 széles, 2-50 magas	Ablakok bel- és külső szárnynyal	1-00 szél. 2-00 mag.
Keresztajtók	0-90 " 2-10 "	" bel- és külső szárnya befelé nyíló	1-00 " 2-00 "
Árnyékszék- és kamaraajtók	0-70 " 1-90 "	Ablakok bel- vagy külső szárnynyal	1-00 " 2-00 "
		Árnyékszék- és kamara-ablakok	30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartatnak.

Költségtetések a legnagyobb készséggel készítettnek.

Taizs József Pécssett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➔ **Piros és kék ténta.** ➔

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➔ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➔

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kitűző szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsoltok eltávolítására fehéremüzből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➔ **S minden e szakmába vágó cikk.** ➔

Állam érem

haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem

szép és jó munkaért.

Főüzlet:

Király-uteza, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:

Király-uteza, Mestrics-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

vésnöki műhelylyel

is kibővítettem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megfelelőleg minden e szakmába vágó munkálatoké, u. m. bárminemű arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő

üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorkodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megalégedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorkodom nagyválasztéku ékszer- és óra-készletemre s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek mellett** felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legméréskeltebb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeménnyel a vidékre is készségesen szolgállok.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.